

TABLE DES MATIÈRES

	Pages
1. Dr. L ü b e n K. P a u n o w, Assistent :	
Die Repräsentation im Verfassungsrecht	1—158
Zusammenfassung	159
2. W e n e l i n G a n e v, o. Professor :	
Rechtserkenntnis, Wirklichkeit und geistige Wirklichkeit . . .	1—146
Zusammenfassung	147
3. I l i a I a n o u l o f f, priv. docent :	
Le droit ouvrier bulgare et les conventions et recommandations	
internationales du travail	1—141
Résumé	142
4. P e t c o S t a r n o v, professeur honoraire :	
Les questions de fond devant la Haute Cour Administrative .	1— 23
Résumé	24
5. Dr. Z e k o T o r b o w, Privatdozent :	
Rationalismus und Emprismus in der Rechtswissenschaft . .	1— 31
Zusammenfassung	32
6. Dr. V l a d i s l a v A l e x i e v, o. Professor :	
Strafrechtliche Repression hinsichtlich des bulgarischen mittelal-	
terlichen Militärstrafrechtes	1—105
Zusammenfassung	106
7. P e t c o S t o y a n o v, Professeur ordinaire :	
La répétition de l'indû	1— 55
Résumé	56
8. J i v k o S t a l e v, Privatdozent :	
Der notarielle Akt	1—203
Zusammenfassung	204
9. Dr. N i k o l a S a r a n o f f, o. Professor :	
Ivan Vasoff als Richter	1—116
Zusammenfassung	117
10. A n t o n i i M. N i c o l o f f, Privatdozent :	
Krieg und Territorialfragen	1— 41
Zusammenfassung	42
11. Dr. I v a n R a n k o f f, Assistent :	
Rechtseinflüsse auf die Wirtschaftstheorie	1— 76
Zusammenfassung	77

2004 - 87137

Master Neg. #

SCH#: 61340

Vol.: 38

Date: 1942/1943

Orientation: IIA

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговоръ	3— 5
Глава I. Поява и историческо развитие на представителството	6—129
§ 1. Първите прояви на представителството	6— 14
§ 2. Пръка и представителна демокрация.—Учението на Русо	14— 12
А. Представителна идея	14— 15
В. Учението на Русо	15— 21
§ 3. Идеята за неотчуждаемата народна воля и принципа на представителството. Влиянието на Монтескьо. Раз- лика въ ученията на Монтескьо и Русо	22— 25
§ 4. Народното представителство по отношение на народа: самостоятелност и липса на императивен мандат. Теорията на Сийесъ. Различие между Русо и Сийесъ. Делолъж	26— 36
§ 5. По силата на френската конституция от 1791 кралътъ има ли качеството на представител?	36— 48
Анексъ. Теорията на Гизо и Каре дьо Малбергъ	39— 48
§ 6. Представител и сродните му понятия	49— 59
А. Представители и агенти	49— 51
Б. Делегатъ и представител	51— 53
В. Представителство и изборъ сж независими	51— 53
Г. Може ли да бъдат сждити смътани въ 1791 за представители?	53— 54
Д. Представител и органъ на нацията	54— 56
Е. Разлика между представителен и парламентарен режимъ	56
Ж. Разлика между съсловния и представителния принципи	56—58
З. Представителство и отговорност	58—59
§ 7. Английски теории за представителството	59—63
§ 8. Представителството споредъ привържениците на орга- ническата теория	63— 79
А. Учението на Лабандъ	65— 66
Б. Учението на Йелинекъ и на Ориу	67— 78
Теорията на Келзенъ	78— 79
§ 9. Представителството споредъ ония теории, които го схва- щатъ като самостоятелно понятие на конституционното право	79—118
Теорията на Дюги	79— 82
Теорията на Бартеlemi	82— 90
Теорията на Трипель	90— 93
Теорията на Лайбхолцъ	93— 94
Теорията на Кроза	95— 97
Теорията на Волфъ	97—100
Теорията на Карлъ Шмитъ	100—104
Теорията на Орландо	104—115
Другарскиятъ моментъ при политическото водачество спрямо представителния факторъ въ лицето на водача	116—118
§ 10. Модерни италиански теории за представителството	119—129
Глава II. Правна сжщностъ на представи- телството	129—138
Глава III. Вжтрешенъ механизъмъ на пред- ставителството	138—150
Глава IV. Осжществяване на представител- ството въ държавния животъ	150—158
§ 1. Представителството въ безпартийната, въ многопар- тийната и въ еднoпартийната държава	150—154
§ 2. Представителство и елитъ	154—158
Zusammenfassung	159—175

2004 - 87137

Master Neg. #

SCH#: 61340

Vol.: 38

Date: 1942/1943

nelln Ganey

körperung entsprechenden
rd sich auch nicht prinzipiell
chlichen Seele unterscheiden
t wird also nur durch die
existiert nur durch sie
lichkeiten der psychologischen
eiten der geistigen Wirklichkeit
ngen des Geistes haben eine
stige Wirklichkeit. Sie
und verbinden zu einer
e, die in ihnen verkörpert
iter ihrer Wirkung entstanden
n des Geistes rein objektiv
; sie in bestimmten Beziehungen
ziehungen einfacher oder
ungen zeitlicher Abfolge
einer und derselben oder
Schöpfungen des Geistes
möglich und denkbar nur
schlichen Personen, die sie
hr objektives Sein.
abfolge unter den Schöpfungen
dieser Schöpfungen. Eine
er die psychische Wirklichkeit
t haben.
und der Feststellung der
Wirklichkeit ist die Selbstbeobachtung
ommenen Erkenntnis der Wirklichkeit
lichkeit zu gelangen, müssen
bei dieser Wirklichkeit durch
vertiefung und Durchdringung

СЪДЪРЖАНИЕ

Предварителни изяснения	Стр. 3— 7
Задача на правното познание № 1. Проблеми, поставени от правното познание № 2. Значение на знанията относително обекта въ връзка с тяхното логично и функционално значение № 3. Необходимост от предхождащо изяснение обекта на нашият знания № 4.	
ГЛАВА ПЪРВА	
Обектът на правното познание и на познанието въобще. Действителност и нейните подълнения	Стр. 3— 7
§ 2. Предварителни изяснения и обща характеристика	7— 13
Сжщност на познавателния процес и неговите елементи № 5—6. Сжщност и строеж на даденостите, обхванати от познавателния обект № 7. Действителността е обект на научното познание № 8.	
§ 3. Действителност, представи и представни съдържания	13— 16
Проблеми, свързани с изяснението на действителността № 9. Преживяваните представи и представни съдържания са от правна точка за изяснение сжщността на действителността № 10—11.	
§ 4. Действителност и представлявани предмети	16— 41
Съотношение между действителността и представлявани предмети: външни, формално-логични и вътрешни, реално-сжществувачи № 12. Особенности на реално-сжществувачите предмети № 13—19.	
§ 5. Реална и привидна действителност	41— 74
Сжщност на привидната действителност № 20. Видове привидни действителности № 21: а. Поетични и художествени видения, свободни съзерцания, мечтания; в. Религиозни вървания; с. Сън; d. Действителността на луди, умопомрачени, халюцинации, илюзии, далтонизъм и т. н.; e. Действителност, резултат на погръшни представи, представни съдържания и представлявани предмети. Критерии за отделяне на привидната от реалната действителност № 22—23. Особенности на привидната действителност № 24—28.	
§ 6. Действителност, сжщност и заключителни пояснения	74—100
Сжщност на действителността и нейните модалности № 29. Атрибути на действителността № 30. Функционална зависимост на действителността от представите ни за нея № 31. Изяснение на изложеното схващание за действителността № 32—33.	

ГЛАВА ВТОРА

Физична, психологична, духовна, исторична, социологична
и правна действителност

§ 1. Предварителни изяснения	100—101
§ 2. Физична и психологична действителност	101—104
§ 3. Психологична и духовна действителност	104—105
а. Духовна действителност, същност и обща характеристика.	105—121
Различие съ психологичната действителност въ тѣснѣ смыслъ на думата № 39—43.	
б. Съотношения между произведения на духа	121—128
Съотношения на обикновени въздействия № 44—46	
в. Исторични съотношения, духовна и исто- рична действителност.	129—140
Съотношение на временна последователност № 47. Исто- рия на произведения на духа № 48. Видове исторична действителност № 49. Основно значение на творческото съзнание на човѣшки личности за историчната действи- телност № 50. Същност на историята № 51.	
г. Начини и методи за възприемане и уста- новяване на духовната действителност	140—146
Zusammenfassung	147—152
Съдържание	153—154

2004- 87137
Master Neg. #
SCH#: 61340

Vol.: 38

Date: 1942/1943

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговоръ	3	Съдържание
----------------------	---	------------

ГЛАВА ПЪРВА

Днешното положение на международното трудово право относно материята и лицата, до които то се отнася	3	25. Нашето право
---	---	------------------

1. Дълото на Международната трудова конференция	8	26. Произходът на трудовите договори
2. Международното трудово право от гледна точка на лицата	10	27. Правната природа на трудовите договори
3. Международното трудово право според материята, която урежда	12	28. Местото на трудовото право в международното право
4. Коалиционното право на работниците, до колко е регламентирано от международното трудово право	13	29. Правното значение на трудовите договори
5. До колко сж регламентираните международно трудовите договори и трудовия арбитраж	15	30. Двустранните трудови договори
6. Подобрене на трудовите условия чрез международно трудово право	16	
7. Закрила на детето въ международното трудово право	17	
8. Закрила на жената въ международното трудово право	19	
9. Международна регламентация на работния ден и работната седмица	20	
10. Международното трудово право и регламентацията на работната работа въ хлебопекарниците, седмичната почивка въ индустрията и пр., платени годишни отпуски, трудова хигиена и безопасност	22	
11. Международна регламентация относно настаняването, безработицата, трудовите миграции и туземните работници	23	
12. Международното трудово право засегна и най-големия въпрос — за работническите заплати	25	
13. Международното трудово право и повдигане жизненото и културно равнище на работните маси	26	
14. Международното трудово право и трудовата инспекция	28	
15. Социалните осигуровки въ международното трудово право	29	
16. Международна регламентация на задължителната осигуровка относно трудовите злополуки и професионалните болести	31	
17. Рисковете болест и майчинство въ международното трудово право	32	
18. Международното право на социалните осигуровки включи въ себе си и рисковете инвалидност, старост и смърт	35	
19. Рискът безработица се включи въ международното право на социалните осигуровки	35	

ГЛАВА ВТОРА

Нашето трудово право и възприетите от България трудови конвенции и рекомандации

20. България пожела да се присъедини към Международната организация на труда	37	
21. Кои конвенции и рекомандации на труда е възприела до сега България	39	
22. Нагаждане на вътрешното ни трудово право към всяка една от конвенциите, ратифицирани от България	42	
23. Какъ сж приложени възприетите от България рекомандации	54	
24. Поединично разглеждане на нагаждането на нашето трудово право към възприетите от България международни трудови рекомандации	56	

ГЛАВА ТРЕТА

Невъзприетитъ още отъ България конвенции и рекомандации и нашето вътрешно трудово право

Стр.

25. Нашето вътрешно право и конвенциитъ (респ. и рекомандациитъ), къмъ които България не се е още присъединила . . . 84—115

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

България и сключването на двустранни междудържавни трудови договори. Международно частно трудово право

26. Произходъ и предметъ на двустраннитъ междудържавни трудови договори . . . 115—120

27. Правна сжщностъ на двустраннитъ междудържавни трудови договори . . . 120—121

28. Мѣстото на двустраннитъ междудържавни трудови договори и мѣстото на универсалнитъ трудови конвенции въ международното право . . . 121—125

29. Правното положение на чуждестранния работникъ у насъ . . . 125—128

30. Двустранни трудови договори между България и други държави . . . 128—136

Заклучение . . . 136—142

Резюме на френски . . . 142—143

Библиография, — вж. обширната библиография, която сме посчислили въ труда си: „Прилагане на международното трудово право“ (стр. 108—112), Годишникъ на Юридическия факултетъ, 1942 год.

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

3 — 8

ЗА ПЪРВА

Международното трудово право, до които то се отнася

та трудова конференция . . . 8—10

право отъ гледна точка на лицата . . . 10—12

право споредъ материята, която . . . 12—13

работниците, до колко е регла- . . . 13—15

догово право . . . 15—16

рани международно трудовитъ . . . 16—

условия чрезъ международно . . . 17—19

дународното трудово право . . . 19—20

дународното трудово право . . . 20—22

ция на работния день и работ- . . . 22—23

право и регламентацията на . . . 23—25

тъ, седмичната почивка въ ин- . . . 25—26

отпуски, трудова хигиена и . . . 26—28

ация относно настаняването, . . . 28—29

и туземнитъ работници . . . —29

право засегна и най-големия . . . 29—31

ти . . . 31—32

право и повдигане жизненото . . . 32—35

аси . . . 35—37

право и трудовата инспекция . . . 37—39

международното трудово право . . . 39—42

ция на задължителната осигу- . . . 42—54

и професионалнитъ болести . . . 54—56

чинство въ международното . . . 56—84

социалнитъ осигуровки включи . . .

и, старостъ и смъртъ . . .

лючи въ международното право . . .

35—37

ВТОРА

възприетитъ отъ България ии и рекомандации

исъедини къмъ Международ- . . . 37—39

дация на труда е възприела . . . 39—42

ни трудово право къмъ всѣка . . . 42—54

отъ България . . . 54—56

иетитъ отъ България реко- . . . 56—84

нагаждането на нашето тру- . . .

лгария международни трудови . . .

СЪДЪРЖАНИЕ

ГЛАВА I

Общи понятия, предметъ и методъ на изследването

§ 1. Общи понятия на нотариалното право	3
§ 2. Предметъ и методъ на изследването	14

ГЛАВА II

История на българското нотариално право

§ 3. Турското право за тапийтъ по време на Освобождението	17
§ 4. Руското нотариално право	27
§ 5. Временни правила за устройство на съдебната частъ и Инструкции за тяхното приложение	34
§ 6. Публично-административенъ правилникъ за владелата	41
§ 7. Законъ за нотариуситѣ и мировитѣ съдии, които извършватъ нотариални дѣла	44
§ 8. Измѣнения на закона за нотариуситѣ. Специални закони	46

ГЛАВА III

Производство за издаване нотариалния актъ

§ 9. Обща характеристика	61
§ 10. Нотариусъ	63
§ 11. Страни въ производството за издаване на нот. актъ	77
§ 12. Инструментарни свидетели; преводачи; лица, посредничещи между нотариуса и неграмотни глухи, нѣми или глухонѣми лица; лица, подписващи вмѣсто неграмотни	79
§ 13. Свидетели за самоличностъ	85
§ 14. Проверка на условията за издаване на нот. актъ	87
§ 15. Отказъ да бже издаденъ нотариалния актъ	121
§ 16. Издаване на нотариалния актъ	123

ГЛАВА IV

Фактически съставъ на нотариалния актъ

§ 17. Съдържание и форма на нотариалния актъ	136
§ 18. Нищожни нотариални актове	144
§ 19. Неистински нотариални актове	157
§ 20. Поправки, прибавки и обезсилване на нотариални актове	162

ГЛАВА V

Правни последици на нотариалния актъ

§ 21. Доказателствена сила на нотариалния актъ	175
§ 22. Конститутивно действие на нотариалния актъ (форма ad solemnitatem)	196
§ 23. Праворазсилващо действие на нотариалния актъ	202
Zusammenfassung	204

2004- 87137

Master Neg. #

SCH#: 61340

Vol.: 38

Date: 1942/1943

Orientation: IIA

СЪДЪРЖАНИЕ

I едговоръ отъ автора 3

ДЪЛЪ I.

Животъ, дейность и творчество на Иванъ Вазовъ като сѣдия

Глава I.	Сѣдийската дейность на Ивана Вазова и неговото поетическо творчество	5
Глава II.	Успѣхи и разочарования въ сѣдийската служба на Вазова	9
Глава III.	Доноси, оплаквания и нападки срещу Председателя на Берковския окръженъ сѣдъ Иванъ Вазовъ	15
Глава IV.	Прословутата смъртна присѣда на Берковския окръженъ сѣдъ срещу едно куче	32
Глава V.	Текстъ на наказателното дѣло срещу кучето, изяло агнеца и ярета	35
Глава VI.	Бележитѣ на Алеко Константиновъ къмъ това дѣло	39
Глава VII.	Пояснения къмъ „бележитѣ отъ издателя“	41
Глава VIII.	Правни и социологични прѣсненки въ връзка съ издадената присѣда срещу кучето	43
Глава IX.	Единъ другъ процесъ срещу куче въ литературата на класическото минало	48
Глава X.	Сѣдията Иванъ Вазовъ и дипломиранитѣ юристи	50

ДЪЛЪ II.

Сѣдоустройство, сѣдии и сѣдебна практика у насъ следъ освободението (сведения и документи)

Глава XI.	Нуждата отъ сѣдии въ новоосвободена България и неподготовеността на първитѣ български сѣдии отъ категорията на Иванъ Вазовъ	54
Глава XII.	Сѣдоустройство и сѣдопроизводство	58
Глава XIII.	Картина за дейността на първитѣ български сѣдии отъ единъ съвременникъ на Ивана Вазова	62
Глава XIV.	Една интересна присѣда на козлуджанския мирови сѣдия отъ 1883 год.	64
Глава XV.	Стоянъ Михайловски като сѣдия. Чудатото сѣдебно опредѣленіе, въ чието издаване участвува и този голѣмъ нашъ писателъ	66
Глава XVI.	Други интересни образи и процеси въ храма на Темида отъ онова време	70

ДЪЛЪ III.

Бележки и посочвания 70

ДЪЛЪ IV.

Личното дѣло на сѣдията Иванъ Вазовъ	190
Zusammenfassung.	117
Книжнина	119

2004- 87137

Master Neg. #

SCH#: 61340

Vol.: 38

Date: 1942/1943

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр
1. Военна окупация и становището на Хагския правилник	23
2. Едностраничност и характер на традиционното право	30
3. Придобиването на суверенитет над територии през време на война	42
4. Zusammenfassung	42

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

Уводъ

Глава първа

Чисто методологическо гледище

- А) Сжщностъ на Щамлеровата социална философия 9
- Б) Критиченъ анализъ на нѣкои основни тези на социалния монизъмъ
съ огледъ къмъ тѣхното значеніе за стопанската теория 21

Глава втора

Историко-социологическо гледище

- А) Историческа стопанска теория (Зомбартъ и Шпитофъ) 28
- Б) Критиченъ анализъ на реалистичната стопанска теория съ огледъ
къмъ правнитѣ влияния върху нея 37

Глава трета

Стопанско-теоретическо гледище

- А) Правнитѣ елементи като дати на стопанската теория (Стриглъ и
Ойкенъ) 49
- Б) Критиченъ погледъ върху отношението между право и стопанска
теория съ огледъ къмъ „датитѣ“ на тази теория 57
- З а к л ю ч е н и е 72
- Zusammenfassung 77

2004-37137
Master Neg. #

SCH#: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

Евгений Г. Каменовъ, асистентъ:	
Географското положение и природните особености на България,	
отразени въ стопанското ѝ развитие	1—128
Zusammenfassung	129
Д-ръ Крумъ Т. Димчевъ, асистентъ:	
Nullum crimen sine lege nulla poena sine lege	1—107
Zusammenfassung	108
Д-ръ Константинъ Н. Бобчевъ, извънреденъ професоръ:	
Рационалностъ въ стопанството и въ стопанската политика . .	1—159
Zusammenfassung	160
Д-ръ Иванъ Ранковъ, асистентъ:	
Изследвания върху земната рента и общия рентенъ принципъ .	1—183
Summary	184

ГОДИШНИ

JAHRBUCH

TABLE DES MATIÈRES

	Pages
1. Eugen G. Kamenoff, Assistent:	
Die geographische Lage und die Naturbesonderheiten Bulgariens in	
bezug auf seine wirtschaftliche Entwicklung	1—128
Zusammenfassung	129
2. Dr. Krum T. Dimtscheff, Assistent:	
Nullum crimen sine lege nulla poena sine lege	1—207
Zusammenfassung	208
3. Dr. Konstantin N. Bobtschev, a. o. Professor:	
Rationalität in der Wirtschaft und in der Wirtschaftspolitik	1—159
Zusammenfassung	160
4. Dr. Ivan Rancov, Assistent:	
Studies in land-rent and the principle of rent in general	1—183
Summary	184

ГЕ
ПР
БГDIE C
NATU
BEZUG

SCN#: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

СЪДЪРЖАНИЕ

Уводъ

Стр.
3-9

Кратка историко-географска характеристика на България . .

Глава I

Природните особености на българските земи като основа за образуването на българската държава.

Богатите пасища на Добруджа и Мизия и горите на българските планини привличат прабългарите към тези земи. Византийските владения като богат обект за плячка. Територията на Византия като защита срещу нападенията и преследванията на другите варварски племена

10-11

Глава II

Съседството с Византия и неговото влияние върху стопанското развитие на България.

Съседството с Византия способствува на прабългарите да изоставят скитническия начин на живот, да усвоят рано земеделието и високата земеделска техника. Аграрният строй се развива и оформява под византийско влияние. Институтът на прониарството и феодалната система сж заимствувани от Византия. Влиянието в областта на обработващата стопанска дейност: строително изкуство, грнчарство, ковачество, военна техника. Близостта до Константинопол и ролята ѝ за развитието на българската търговия. Развитие на транзитната търговия. Честите и опустошителни войни с Византия като пръчка за стопанското развитие на България. Варварските нападения върху българските земи. Покръстването на българите и стопанските последици от него

14-27

Глава III

Стопанските последици за България от кръстоносните походи.

Опустошенията на българските земи от кръстоносците. Опознаване бита и културата на западните народи. Търговията между кръстоносците и българското население. Основаване на търговски колонии от кръстоносците. Първият, вторият, третият и четвъртият кръстоносни походи

27-36

Глава IV

Значението на Дунава и Черно море за българското народно стопанство.

А. Дунавъ

Дунавъ като граница и естествена защита на българските земи. Значението му за риболова. Дунавъ като търговски път. Слабата търговия през първото българско царство. Развитие на Преславец. Византийското робство и второто българско царство. Неблагоприятното отражение на турското владичество. Търговията по Дунава през XVII, XVIII и XIX в.

36-41

сн #: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

ЖАНИЕ

.....

актеристика на България ..

на I

ългарският земи като основа
ржава.

Мизия и горитъ на българският
ъмъ тѣзи земи. Византийският
Територията на Византия като
анията на другитъ варварски

II

говото влияние върху сто-

бствува на прабългаритъ да
отъ, да усвоятъ рано земеделъ-
гарииниятъ строй се развива и
нститутитъ на промишлеността
отъ Византия. Влиянието въ
ейностъ: строително изкуство,
Близостта до Константинополъ
търговия. Развитие на тран-
лни войни съ Византия като
ария. Варварскиятъ нападения
на българитъ и стопанскиятъ

III

гария отъ кръстоноснитъ

ии отъ кръстоноснитъ. Опо-
народи. Търговията между
з. Основане на търговски
иятъ, третиятъ и четвъртиятъ

J

ре за българското народно

въ

ащита на българскиятъ земи.
търговски пжтъ. Слабата
Развитие на Преславецъ.
царство. Неблагоприятното
говията по Дунава презъ

Съдържание

135

Стр.

Б. Черно море

Стари селища по черноморското ни крайбрѣжие. Постепенното
завладяване на крайбрѣжието отъ българскиятъ цар. Черно море като
естественозащитена граница. Значението му като търговски пжтъ
презъ първото царство. Италианскиятъ търговци въ Черно море презъ
византийското робство и презъ второто царство. Затварянето на Черно
море отъ турцитъ. Черноморската търговия презъ XVII, XVIII и XIX в.

43—56

Глава V

Международниятъ пжтища и българското народно стопанство.

Римскиятъ пжтища. Главниятъ пжтъ Бѣлградъ — Константинополъ.
Via Egnatia. Дунавскиятъ международенъ пжтъ. Международниятъ пж-
тища презъ Черно море. Разклоненията отъ пжтя Бѣлградъ — Кон-
стантинополъ. Пжтищата на левантийската търговия. Международниятъ
пжтища и българскиятъ панаири. Възникването и развитието на бъл-
гарскиятъ градове покрай международниятъ пжтища. Международниятъ
пжтища презъ периода на турското робство

56—72

Глава VI

Завоюването на България отъ турцитъ и новото политико-
географско положение на България въ центъра на Турската
империя въ тѣхното отражение върху българското стопанство.

Географското мѣстоположение на България на пжтя между Азия
и Европа. Промѣни въ политическия и социаленъ строй на България
следъ завладяването ѝ отъ турцитъ. Промѣни въ аграрния строй.
Спахийски, султански, вакъйски земи, земи „башина“. Данъчни тежести.
Особености на турския феодализъмъ. Обширнитъ турски територии
като основа за развитието на българската търговия и индустрия.
Развитие на панаирната търговия. Развивътъ на българското занаят-
чийство. Ролята на широката турски пазаръ за това развитие. Развитие
на подбалканскиятъ селища

73—89

Глава VII

Съседството на българскиятъ земи съ Проливитъ като основа
за промѣнитъ въ българското стопанство, предизвикани отъ
политическитъ стремежи на великитъ държави.

Противоречията между великитъ сили въ връзка съ Проливитъ,
Балканския полуостровъ, Черно и Срѣдиземно море. Кратка история
на събитията по източния въпросъ. Влиянието на борбитъ на великитъ
държави върху българското стопанство: режимътъ на капитулациитъ;
Кримската война; реформитъ въ Турската империя; войнитъ съ Русия и
Австрия и българската емиграция; други стопански последици отъ тѣзи
войни; мирнитъ и търговски договори и стопанскиятъ имъ последици;
Освобождението на България и стопанскиятъ последици отъ него

90—128

Zusammenfassung

129—133

36—43

Master Neg.

SCH#: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Предговоръ	5
Глава I	
§ 1. Принципътъ за законната установеностъ на престъпленията и наказанията въ римското наказателно право	7
Глава II	
§ 1. Смисълътъ и значението на чл. 39 отъ Magna Charta Libertatum	11
§ 2. Отклонения въ английското наказателно право отъ принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията	13
Глава III	
§ 1. Принципътъ за законната установеностъ на престъпленията и наказанията въ Северно-Американското законодателство	16
Глава IV	
§ 1. Наказателно-правното положение въ Франция преди революцията отъ 1789 г.	18
§ 2. Извори на Декларацията за правата на човѣка и гражданина отъ 1789 г.	22
Глава V	
§ 1. Развитие на наказателното право въ Германия въ връзка съ принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията	26
§ 2. Constitutio Criminalis Josephina и принципътъ за законната установеностъ на престъпленията и наказанията	29
Глава VI	
§ 1. Държавно-правниятъ и политически характеръ на принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията	31
§ 2. Наказателно-правниятъ характеръ на принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията. Теорията на Feuerbach за генералната превенция и нейното отношение къмъ принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията	32
§ 3. Французката революция, „тиранията“ на Kapzow и философията на Kant като фактори въ учението на Feuerbach	34
§ 4. Принципътъ за законната установеностъ на престъпленията и наказанията и баварскиятъ Наказателенъ кодексъ отъ 1 Октомврий 1813 г.	36
§ 5. Формулата на Feuerbach nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и смисълътъ на принципа за законната установеностъ на престъпленията и наказанията споредъ Великата харта за свободата и Декларацията за правата на гражданина и човѣка	37
§ 6. Принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и теорията на Grolmann за специалната превенция	38
§ 7. Принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и балансионната теория на Binding	38
§ 8. Принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и теорията на Belling за фактическия съст	39

ЗНАНИЕ

Стр.	5
I	
веност на престъпленията и на- и право	7
II	
19 отъ Magna Charta Libertatum	11
ително право отъ принципа за за- кпленията и наказанията	13
III	
веност на престъпленията и на- ското законодателство	16
IV	
въ Франция преди революцията	18
та на човъка и гражданина отъ	22
V	
въ Германия въ връзка съ прин- на престъпленията и наказанията	26
принципът за законната уста- наказанията	29
VI	
и характеръ на принципа за за- пленията и наказанията	31
на принципа за законната уста- наказанията. Теорията на Feuer- нейното отношение къмъ прин- на престъпленията и наказанията	32
" на Karpzow и философията	34
о на Feuerbach	36
остъ на престъпленията и наказа- кодексъ отъ 1 Октомври 1813 г.	36
imen sine lege, nulla poena sine	
на законната установеност на	
редъ Великата харта за свобо- а гражданина и човъка	37
ge, nulla poena sine lege и тео- а превенция	38
e, nulla poena sine lege и балан-	38
ge, nulla poena sine lege и тео- ъст	39

Съдържание

211

Глава VII

Стр.

- § 1. Принципът за раздѣлението на властитѣ и принципът nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege 40

Глава VIII

- § 1. Принципът nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege като конституционно начало 41
- § 2. Отношението между чл. чл. 73 ал. 1 и 75 ал. 1 отъ Конституцията и чл. чл. 1 и 2 ал. 1 отъ Наказателния законъ 42
- § 3. Отношението между § 2 ал. 1 отъ германския Наказателен законъ и чл. 116 отъ отъ Ваймарската конституция 44
- § 4. Реалната стойност на конституционното санкциониране на принципа nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege въ нашето законодателство 47
- § 5. Сравнително изследване на законодателствата относно въпроса за конституционното санкциониране на принципа за законната установеност на престъпленията и наказанията 50

Глава IX

- § 1. Законът като източникъ на наказателното право. Отъ кой моментъ законътъ влиза въ сила 56
- § 2. До кой моментъ наказателният законъ е въ законна сила. Отмѣнение и измѣнение на наказателния законъ. Е ли допустимо отмѣнението на наказателния законъ чрезъ desuetudo 59
- § 3. Наредбата-законъ като източникъ на наказателното право 60
- § 4. Членъ 47 отъ нашата конституция. Като носителъ на коя властъ Царятъ издава наредби-законови? Правното естество на наредбата-законъ 61
- § 5. Правното естество на наредбата-законъ въ доктрината и юриспруденцията. Сравнително изследване на законодателствата по тоя въпросъ 63
- § 6. Други актове на органи на изпълнителната власт като извори на наказателното право, по силата на правомощие дадено имъ отъ законодателната власт, било чрезъ общия Наказателен законъ, било чрезъ специаленъ такъвъ 68
- § 7. Наредбитъ-законови въ областта на данъчното право и принципът за законната установеност на престъпленията и наказанията 69
- § 8. Междудържавнитѣ договори като източници на наказателното право 69

Глава X

- § 1. Обичаят, доктрината и сѣдебната практика сж ли източници на наказателното право? 70
- § 2. Обичаят като източникъ на наказателното право, когато смегчава наказателната отговорност на подсждимия или обосновава нейното цѣлостно отпадане. Косвено влияние на обичая върху наказателното право и когато се касае за обосноваването или засилването на наказателната отговорност на подсждимия. Desuetudo. Обичаят като източникъ на наказателното право въ кантонитѣ Uri и Nidwalden. Понятието lex въ английското наказателно право и обичаят като източникъ на последното 73

Глава XI

- § 1. Принципът nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege въ материалното и процесуално наказателно право 75
- § 2. Законът като lex perfecta 76
- § 3. Понятието престѣпление отъ гледище на принципа nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege 77

	Стр.
§ 4 Принципът за законната установеност на престъпленията въ- шето военно-наказателно право	85
§ 5. Принципът за законната установеност на престъпленията въ- практиката на III Държавенъ съдъ	88
§ 6. Принципът за законната установеност на престъпленията въ- французката доктрина и въ практиката на Haute Cour de Justice	91
§ 7. Сравнително изследване на законодателствата относно въпроса за наказателната отговорност на министрите въ връзка съ принципа nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege	94
§ 8. Бланкетните закони и принципът nullum crimen sine lege	95
§ 9. Дисциплинарният простъпък отъ гледище на принципа nullum crimen sine lege	96

Глава XII

§ 1. Принципът nulla poena sine lege	97
§ 2. Установеността на наказателната санкция отъ гледище на прин- ципа за раздѣлението на властите, на учението на Feuerbach за генералната превенция и на принципа nulla poena sine lege	98
§ 3. Глобата безъ опредѣленъ максимумъ е ли относително опредѣ- лено наказание? Конфискацията като наказание	103
§ 4. Принципът nulla poena sine lege въ нашето военно-наказа- телно право	105
§ 5. Принципът nulla poena sine lege въ практиката на III Държа- венъ съдъ	106
§ 6. Принципът nulla poena sine lege въ практиката на Haute Cour de Justice	108
§ 7. Принципът nulla poena sine lege въ областта на администра- тивното наказателно право	110
§ 8. Принципът nulla poena sine lege въ областта на данъчното право	111
§ 9. Принципът nulla poena sine lege въ областта на полицейското наказателно право	112
§ 10. Принципът non bis in idem, принципът res judicata и прин- ципът nulla poena sine lege въ областта на наказателното и дисциплинарно право	112
§ 11. Наказанието, осигурителните мѣрки и принципът nulla poena sine lege	113

Глава XIII

§ 1. Праздници въ наказателния законъ	113
§ 2. Чл. 8 отъ Закона за наказателното сѣдопроизводство и реше- нието на наказателниятъ дѣла при непълнота на наказателния законъ	115
§ 3. Въпросътъ за решението на дѣлата при непълнота на наказа- телния законъ споредъ нашето военно-наказателно право	117
§ 4. Въпросътъ за решението на наказателниятъ дѣла при непълнота на наказателния законъ споредъ руската доктрина и сѣдебна практика	117
§ 5. Праздникътъ въ наказателния законъ и ненаказуемостта на ав- тора на едно деяние, което е достойно за наказание	120

Глава XIV

§ 1. Тълкуването на наказателния законъ и принципът nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege	123
§ 2. In dubius mitius като правило за правна справедливостъ и ма- териална сигурностъ. Приложението на наказателния законъ а fortiori и a contrario	128
§ 3. Тълкуване на данъчния законъ	129

943/1944

евъ

Стр.

на престъпленията въ на-	85
стъ на престъпленията въ	88
стъ на престъпленията въ	91
а на Haute Cour de Justice	94
ствата относно въпроса за	95
итъ въ връзка съ принципа	96
sine lege	97
um crimen sine lege	98
едице на принципа nullum	103
	105
	106
ция отъ гледище на прин-	108
учението на Feuerbach за	110
nulla poena sine lege	111
е ли относително опредѣ-	112
наказание	112
въ нашето военно-наказа-	113
практиката на III Държа-	113
практиката на Haute Cour	115
областта на администра-	117
областта на данъчното	117
областта на полицейското	117
тътъ res judicata и прин-	120
ицъ дѣла при непълнота	120
ката доктрина и сждебна	120
и ненаказуемостта на ав-	120
за наказание	120
и принципътъ nullum	123
зна справедливостъ и ма-	128
на наказателния законъ а	129

Съдържание

213

Стр.

Глава XV

§ 1. Аналогията въ наказателното право	129
§ 2. Разширително тълкуване и аналогично приложение на наказа-	131
телния законъ	134
§ 3. Analogia legis и analogia juris	134
§ 4. Аналогията е ли съвмѣстима съ принципа за законната устано-	136
веност на престъпленията и наказанията и принципа за раз-	
дѣлението на властите	

Глава XVI

§ 1. Учението на Feuerbach за генералната превенция, на Binding за	
правната норма и наказателния законъ, на Wachenfeld за есте-	
ството на наказателния законъ, учението за фактическия съставъ	140
и наказателната заплаха и принципътъ за действието наказа-	
телния законъ по време	142
§ 2. Принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и	
принципътъ за действието на наказателния законъ по време	151
§ 3. Принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege и	
обратното действие на новия по-мекъ наказателенъ законъ	153
§ 4. Кой е по-мекиятъ наказателенъ законъ и какъ се опредѣля той	155
§ 5. Косвено смегчение на наказателния законъ безъ измѣнение на	
тоя последния	157
§ 6. Кога е допустимо приложението на най-мекия наказателенъ законъ ?	158
§ 7. Кой е мѣрдавия законъ при нѣкои особени видове престѣпления	160
§ 8. Действие по време на тълкувателнитѣ закони	160
§ 9. Е ли приложимъ новиятъ по-мекъ наказателенъ законъ и предъ	
касацiонна инстанция ?	165
§ 10. Новиятъ по-мекъ наказателенъ законъ трѣбва да бѣде прило-	
женъ отъ сѣда ex officio	165
§ 11. Обсегъ на действие на чл. 2 ал. II отъ Наказателния законъ	166
§ 12. Закони съ обратна сила	167
§ 13. Осигурителнитѣ мѣрки и принципътъ за обратното недействие	
на наказателния законъ	

Глава XVII

§ 1. Измѣненията на германския Наказателенъ законъ отъ 28 Юний	168
1935 г. и принципътъ nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege	170
§ 2. Сжщностъ на измѣнението на § 2 ал. I отъ St. G. B.	176
§ 3. Сжщностъ на аналогичното приложение на наказателния законъ	
съгласно разпоредбитѣ на § 2 отъ St. G. B.	180
§ 4. Измѣненията на германския Наказателенъ законъ отъ 28 Юний	
1935 г. и принципътъ за действието на наказателния законъ	183
по време	183
§ 5. Измѣнението на германския Наказателенъ законъ отъ 28 Юний	
1935 г. и междинниятъ наказателенъ законъ	183
§ 6. Измѣнението на германския Наказателенъ законъ отъ 28 Юний	
1935 г. и действието на новия по-мекъ наказателенъ законъ до	
влазването на присѣдата въ законна сила	184
§ 7. Измѣнението на германския Наказателно-процесуаленъ законъ и	
на Закона за устройството на сѣдилищата въ връзка съ измѣ-	
нението на § 2 отъ St. G. B.	184

2004- 87137
Master Neg. #

SCH#: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

214

Крумъ Т. Димчевъ

Глава XVIII

§ 1. Наказателното право въ комунистическата държава	187
§ 2. Развитие на съветското наказателно-правно законодателство до първия съветски наказателен кодекс от 1 Юний 1922 г.	187
§ 3. Първият съветски наказателен кодекс от 1 Юний 1922 г. и принципът <i>nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege</i>	187
§ 4. Принципът за обратното недействие на наказателния законъ въ съветското законодателство	193
§ 5. Принципът <i>nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege</i> и вторият съветски наказателен кодекс от 1 Януарий 1927 г.	195
§ 6. Принципът за обратното недействие на наказателния законъ съгласно кодекса от 1 Януарий 1927 г.	197
§ 7. Принципът <i>nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege</i> и проектът на Криленко и Швириндт — Исаев за новъ наказателен кодекс	198
Заклучение	201
Съдържание	210

2004-87135
Master Neg. #
sch#: 61341

Vol.: 39

date: 1943/1944

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТЪ I

Сжщина на стопанската дейност и на стопанската политика

Глава първа

Сжщина на стопанската дейност 5

§ 1. Изходно положение (стр. 5). — § 2. Разборъ на нѣкои сходни схващания (стр. 6). — § 3. Сжщина на стопанската дейност отъ гледище на целта (стр. 10). — § 4. Сжщина на стопанската дейност отъ гледище на срѣдствата (стр. 15). — § 5. Пълно характеризирание на стопанската дейност (стр. 20). — § 6. Степени на „стопанственост“ (стр. 20). — § 7. Стопанство и техника (стр. 24). — § 8. Цели и срѣдства на разнитѣ видове единични стопанства (стр. 30).

Глава втора

Сжщина на стопанската политика 44

§ 1. Държавата като субектъ и народното стопанство като обектъ на стопанската политика (стр. 44). — § 2. Целитѣ на стопанската политика и „колективнитѣ потребности“ (стр. 47). — § 3. Различни видове цели на стопанската политика (стр. 51). — § 4. Срѣдства на стопанската политика (стр. 56). — § 5. Степени на „стопанственост“ на стопанската политика (стр. 58). — § 6. Стопанско-политически форми (стр. 59).

ЧАСТЪ II

Рационалностъ на стопанската дейност и на стопанската политика

Глава трета

Рационалностъ на стопанската дейност 67

§ 1. Сжщина и рационалностъ на стопанската дейност (стр. 67). — § 2. Критиченъ разборъ на нѣкои схващания за рационалността, като „стопански принципъ“ (стр. 68). — § 3. Рационалността като способностъ на стопанския субектъ. Рационалностъ и потенциалностъ (стр. 75). — § 4. Недостатъци на рационалната способностъ (стр. 82). — § 5. Стопанска и нестопанска рационалностъ (стр. 106). — § 6. Рационалността не е постулатъ (стр. 113). — § 7. Рационалностъ на разнитѣ видове единични стопанства (стр. 116).

Глава четвърта

Рационалностъ на стопанската политика 131

§ 1. Стопанско-политическа рационалностъ (стр. 131). — § 2. Стопанско-политическа потенциалностъ (стр. 135). — § 3. Източници на противорационални грѣшки въ стопанската политика (стр. 138). — § 4. Рационалностъ на стопанската политика въ зависимостъ отъ различнитѣ стопанско-политическитѣ цели и форми (149).

Rationalität in der Wirtschaft und in der Wirtschaftspolitik
(Zusammenfassung) 160

2001 0710,
Master Neg. #

SCH#: 61341

Vol.: 39

Date: 1943/1944

the differences in the profit-
the reality of revenues of
one could very logically
acts regarding the revenue
as a price determining fac-
the lease for profiting of
sting, the rent of land na-
not a cause for the price.
of prices are taken land di-
rics can not be discovered
quation with two unknown
ie agricultural products is
which no rent is paid are
land districts is the first
f the agricultural products,
nd unknown. This undeter-
nt part in the building up
e time it bars the way for
e of the landlords.

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

Уводъ

Глава първа

Физиократическото учение за земната рента

- § 1. Основната идея на физиократическата школа 8
- § 2. Критичен анализ на физиократическото учение за земната рента 16

Глава втора

Механизма на ценообразуването според системата на Адамъ Смитъ и неговото значение въ учението за земната рента

- Методологически пояснения 25

I. Изложение

- § 1. Ценност и ценообразуване 27
- § 2. Разпредѣление на доходитѣ 35
 - А) Работна плата 36
 - Б) Печалба на капитала 37
 - В) Земна рента 39

II. Критичен анализъ

- § 1. Ценообразуване 46
- § 2. Разпредѣление на доходитѣ 54
- § 3. Земна рента 61

Глава трета

Предшественицитѣ на Рикардо въ учението за диференциалната земна рента

- § 1. Общъ прегледъ 73
- § 2. Идеята за диференциалната земна рента и нейната формулировка
отъ Джемсъ Андерсонъ 74
 - А) Изложение 74
 - Б) Критичен анализъ 79
- § 3. Схващанията на Робертъ Торенсъ по въпроса за земната рента . 85
- § 4. Приноситѣ на Едуардъ Уестъ къмъ учението за диференциалната
земна рента 87
- § 5. Робертъ Малтусъ като теоретикъ на земната рента 90
 - А) Изложение на нѣкои основни принципи 90
 - Б) Критически анализъ на Малтусовата теория за земната рента 95

Глава четвърта

Теоретическата система на Давидъ Рикардо и неговото учение за диференциалната земна рента

Методологически бележки 103

I. Изложение

§ 1. Трудовата теория на ценността	107
§ 2. Цена и ценообразуване	114
А) Естествена и пазарна цена	114
Б) Търсене и предлагане	116
В) Земна рента	117
Г) Работна плата	123
Д) Печалба на капитала	126
§ 3. Съотношение на доходите	131

II. Критически анализъ

§ 1. Предварителни забележки	140
§ 2. Логически грѣшки въ трудовата теория на ценността и нейното място въ системата на Рикардо	142
§ 3. Производствени разноси	147
А) Общъ прегледъ	147
Б) Работна плата	149
Г) Печалба на капитала	151
§ 4. Участвува ли земната рента въ разносите за земеделското производство?	160
§ 5. Основна тенденция въ съотношението на доходите	168
§ 6. Има ли място за абсолютната земна рента въ системата на Рикардо?	174
§ 7. Диференциалната земна рента като самостоятелно явление	178
Summary	184

У
г
л№
1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

33

34

35

36

004-871
ster Ne
CH#: 61392

Vol.: 40

Date: 1944/1945

СЪДЪРЖАНИЕ

1. В. Г а н е в, редовен професор:	
Духовна и социологична действителност	1—180
Résumé	151
2. Д-р Х р. Ю. Т о д о р о в, извънреден проф.:	
Културологически студии	1—121
Résumé	119
3. Д-р Х р. Ю. Т о д о р о в, извънреден проф.	
Печат и социална морфология	1— 17
Résumé	17
4. Ж. С т а л е в, извън. проф.:	
Изпълняемо право и изпълнителен процес	1— 85
5. С. С. Д е м о с т е н о з, ред. проф.	
Очерки по теория на парите	1— 89
Résumé	88
6. К р. Т. Ц о н ч е в, частен доцент:	
Приноси към деликтната отговорност за чуждо действие	1— 96
7. Д-р И в. Н е н о в, добров. асистент:	
Подправка на документи и лъжливо документиране	1—104
Résumé	102

TABLE DE MATIÈRES

1. V. Ganew, ord. prof.:	
La réalité spirituelle et la réalité sociologique	1-180
Résumé	151
2. Dr. Chr. J. Todorof, extraord. Prof.:	
Etudes Culturologiques	1-121
Résumé	119
3. Dr. Chr. J. Todorof, extraord Prof.:	
La presse et la morphologie sociale	1- 17
Résumé	17
4. J. Stalev, extraord Prof.:	
Le droit exécutable et l'exécution forcée	1- 85
5. S. S. Demostenoff, ord. Prof.:	
Essais sur la théorie de la monnaie	1- 87
Résumé	- 89
6. K. Tzontcheff, priv dozent:	
Etudes sur la responsabilité délictuelle du fait d'autrui	1- 96
7. Dr. J. Nenov, Assistant:	
Le faux Documentaire, le faux matériel et le faux intellectuel	1-104
Résumé	102

2004- 87137

Master Neg. #

SCH#: 61342

Vol.: 40

Date: 1944/1945

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

1. Социологичната действителност е подълнение на духовната общо и е синтетичното единство от взаимно зависими постъпки и положения, визиращи от предметното съдържание на съответни наши представи

3— 4

2. Взаимно зависимите постъпки сж първичният конститутивен елемент на социологичната действителност и динамичното нейно начало, а взаимно зависимите положения сж вторичният нейин елемент на статичното нейно начало, резултатът и отправна точка на постъпки

4— 6

3. Социологичната действителност, като подълнение на духовната, има една субективна, индивидуално психологична страна и обхваща всички преживявания, които предшествуват, съпровождат и последват взаимно зависимите постъпки и положения, които придават човешки смисъл на тия постъпки и положения, определят тяхните граници, тяхното качество, а сж това границите и качеството на социологичната действителност, но които се включват въ нея само чрез взаимно зависимите постъпки и положения

6— 9

4. Социологичната действителност, подобно на всяка духовна действителност, разкрива и една духовна страна, която се заключава въ творческата дейтелност на отделни личности, която определя нейните граници и възможности, като самата тя се намира под въздействието на установената социологична действителност, но която става страна на същата действителност само чрез взаимното нейно обвързване сж творческата дейтелност на други

9— 14

5. Социологичната действителност се характеризира преди всичко сж човешкия си субстрат, но се установява само сж взаимно зависими постъпки и положения на човъка

14— 16

6. Тя се характеризира и сж своя строеж, както и сж своята организация и представлява едно цялостно единство от единични групи взаимно зависими постъпки и положения, както и от колективни единици от системи и групи взаимно зависими постъпки и положения, всички приплетени едни сж други въ обща една тъкань

16— 20

7. Всички обществени колективни единства сж феноменологични, емпирично дадени и възприемаеми, образувани от единъ конкретен единъ абстрактенъ елементъ, от взаимно зависими постъпки и положения и от тяхното единство

20— 21

8. Най-сжщественият особености на общественитъ колективни единства и на цялостната обществена действителност се крият въ тяхните отношения сж човешкия тъхенъ субстрат и се заключават въ тяхната сравнителна неподвижност при постоянната подвижност на човешкия имъ материалъ (а); въ известни тъхни промъни, настъпили въ зависимост от съответни промъни въ човешкия имъ субстрат и осжщественият взаимно зависими постъпки и положения безж радикална промъна на цялото (б); въ тяхната пълна промъна само чрезж съответна промъна въ учредителния тъхенъ акт поради най-разнообразни причини (с), едни от които сж най-сжщественият и се заключават въ творческото наше съзнание и всички причини, указали влияние върху него (д), а други — въ причини извънъ това съзнание (е), като първитъ сж присъщи само на обществени колективни единства (ф) и произтичатъ от тяхното установяване чрезж взаимно зависими постъпки и положения (г).

21— 41

des arts et de la science
e artistique et scientifique
s éléments vise l'établisse
utés religieuses et des pou
ommunautés aussi bien que
iltés sociales pour des rites
e atmosphère favorable à la
Car chaque religion a un
s d'âme surgis de la con
e de toutes nos destinées, ei
ionnels spéciaux, par la pu
rification de l'âme, en com
Elle a encore un côté ob
nent des communautés reli
es. L'unité synthétique de
qui visent les côtés sub
stitute la réalité sociologique
es mêmes éléments vise la
traditions et des coutumes
confort technique, de l'édu
des différentes institutions
scientifique etc. etc. L'unité
s par abstraction, constitue
et des coutumes, de la civi
de l'instruction, enfin, de la
tifique. Le cinquième groupe
jects de la réalité sociolo
tion de différentes normes
morale pure, de la religion
synthétique de ces éléments
que, la réalité sociologique
aux normes appliquées, con
de la réalité sociologique
ie vente est un phénomène
ct juridique, formé par la
roits et devoirs du vendeur
ue par l'échange fait avec
jeux, si la vente est con
ct esthétique, si la vente a
st de même avec un société,
a représentation au théâtre
ue, religieuse, la réalité des
la civilisation technique, de
entifique existe dans et non
ue unique et générale.

9. Обществени колективни единства и цялостната социологична действителност се характеризират на второ място чрезъ органичния си строеж и органичната си организация, т. е. чрезъ наличността на органи, които сж тѣхното статично и динамично начало (а); които сж тѣхна иманентно необходима принадлежност, понеже иначе не биха могли да развиятъ никаква деятелност (б); които се свеждатъ къмъ специалното положение на опредѣлени човѣшки личности, сж еднолични или колегиялни, съ ясно установени или едва доловими контури (с); които сж свързани съ органичната на едно и сжщо единство съ връзките на суперъ, субъ и координация по силата на учредителния имъ актъ (д); освенъ при спонтанните обществени колективни единства, дето за органи може да се говори само въ условенъ смисълъ на думата и дето тѣхното място се заема отъ репрезентативни личности (е), и които като социологични дадености сж системи отъ взаимно зависими постъпки и положения (ф)

41— 56

10. Социологичната действителност е естатична, държавно властнически наложителна, установена отъ държавната властъ съ всички нейни разклонения, и доброволна (а), като втората, даже когато включва елементи на наложителност, се установява по собственото самоопредѣляне на засѣгнатитъ (б), а първата — по силата на една върховна властъ, вследствие на което тя е лишена отъ еластичност и при нея две естатични обществени единства никога не се сливатъ едно съ друго, а само стоятъ едно до друго (с)

56— 66

11. Дветѣ тия действителности сжществуватъ едновременно, но при зависимостта на първата отъ втората и при възможността да се преминава до известни степени отъ едната въ другата чрезъ включването или изоставянето на елемента *impetium*

66— 71

12. Естатичната обществена действителност се характеризира чрезъ суверенната си властъ, т. е. чрезъ властта, която не признава никоя друга надъ себе си, отъ която произгичатъ всички други, която опредѣля деятелността си по собственитъ си върховни преценки и която разграничава едни държавни единства отъ други, даже когато сж обединени въ една междудържавна общност (а), безъ територията да образува нейнъ конститутивенъ елементъ и обяснително начало на нейната сжщностъ (б), нито народътъ, противопоставенъ на народността (с), нито самата народностъ, която разкрива едно особено социологично битие

71— 83

13. Народността по сжщността си е обществено колективно единство отъ множество човѣшки личности, обединени съ народностно самосъзнание, т. е. съ съзнанието, че принадлежатъ, поради общата си исторична, политична, духовна и културна сждба къмъ една и сжща общностъ, а като исторична даденостъ се явява много по-късно отъ държавата (а), подъ въздействието на най-разнообразни фактори, като единството на произхождението, на расата, на езика, на религията, безъ всички тия фактори да я установяватъ сами по себе си (б), а се установява подъ въздействието предимно на държавата (с) и, веднажъ създадена, проявява едно битие, независимо отъ битието на държавата и предизвиква възникването на нови народности, безъ съдействието на собствена държава, както възниква напр. българската народностъ (е)

83— 94

14. Първоначално, българитъ, обединени въ една държава, сж били разединени презъ Първото българско царство поради отношенията на завоевани и завоеватели, поради различия въ произхождение, раса, религия, езикъ, поради откъснатостъ отъ официалната властъ, поради зараждащитъ се феодални отношения между боляри и прикрепенитъ къмъ тѣхнитъ земи, въпрѣки почналия процесъ на асимилация на българитъ отъ славяни и въпрѣки покръстванieto (а); били сж разединени презъ византийското робство, когато сж загубили обединителнитъ връзки на собствената си държава, а сжщо така и презъ Второто българско царство, въпрѣки пълната асимилация на българитъ и славяни и въ държавно политическо отношение, общия езикъ, общата религия, извънъ богомилството и другитъ ереси (б); били сж разединени въпрѣки само-

Стр.	Съдържание	Стр.
41—56	на и цялостната социологична поро място чрез органи чрезъ наличността на органи, о начало (а); които сж тѣхна неже иначе не биха могли да се свеждатъ къмъ специалното ости, сж еднолични или коле- ловими контури (с); които сж нство съ връзките на суперъ, ителния имъ актъ (d); освенъ единства, дето за органи може а думата и дето тѣхното място з), и които като социологични ми постѣпки и положения (f) е етатична, държавно власт- авната властъ съ всички нейни та, даже когато включва еле- собственото самоопредѣляне та на една върховна властъ, истичностъ и при нея две ета- сливатъ едно съ друго, а само дествуватъ едновременно, но а и при възможността да се а въ другата чрезъ включва- гипс лностъ се характеризира чрезъ която не признава никоя друга други, която опредѣля деятел- ности и която разграничава едни сж обединени въ една меж- да образува нейнѣ консти- нейната сжщностъ (b), нито а (с), нито самата народностъ, битие и е обществено колективно и, обединени съ народностно надлежатъ, поради общата си а сждба къмъ една и сжща явява много по-късно отъ дър- ообразни фактори, като един- на езика, на религията, безъ ми по себе си (b), а се уста- ържавата (с) и, веднажъ съз- отъ битието на държавата и ности, безъ съдействието на ългарската народностъ (е) инени въ една държава, сж царство поради отношенията чия въ произхождение, раса, официалната властъ, поради жду болши и прикрепенитъ ощесть на асимилация на бъл- гето (а); били сж разединени убили обединителнитъ връзки и презъ Второто българско българи и славяни и въ дър- икъ, общата религия, извънъ ж разединени въпрѣки само-	94—115 115—120 120—128 128—135 135—137 137—139 139—142 142—143
56—66	15. Народността се намира въ опредѣлени съотношения съ дър- жавата и се стреми да се инкорпорира въ народностна държава за по- успѣшно разгъване на всички нейни ценности и за установяване на по-стабилна опора за държавата (а), като даже се въздига въ съответ- тенъ регулативенъ принципъ, който поради нѣкои отрицателни негови въздействия се замѣня съ принципа за държавни групировки при спаз- ване на народностния обликъ спрямо всички, включени въ тѣхъ (b)	94—115
66—71	16. Социологичната действителностъ се характеризира още съ ли- неарното и концентрационното съчетание на взаимно зависимитъ си по- стѣпки и положения, т. е. съ обикновеното и съчетанието при обществени колективни единства (а), първото отъ които става съ развитието на об- ществения животъ по-нюансирано, по-еластично, по-разнообразно, а вто- рото — по-усложнено, особено при държавата (b) и при междудържав- ната общностъ (с)	115—120
71—83	17. Социологичната действителностъ се установява по силата на единъ процесъ, който е субективенъ, обхваща съответни преживявания, е насоченъ къмъ задоволяване на наши нужди преди всичко по единъ спонтаненъ начинъ, а следъ това и рационалистично, безъ да се измѣсти напълно спонтанното (а), като границитъ на субективно преживяното сж граници и на социологичното, колкото то да въздействува върху пси- хологичното (в)	120—128
83—94	18. Социологичната действителностъ се характеризира и съ различ- нитъ си равновесия на-напредъ между взаимно зависимитъ постѣпки и положения, съпоставени съ задоволяването на наши нужди, между по- стѣпките и положенията на човѣшки личности, обвързани по между си, между обществени колективни единства и системитъ взаимно зависими постѣпки и положения при тѣхъ, между тѣхъ и цялостната общест- веностъ, — равновесия, които сж динамични, а статични само въ усло- вния смисълъ на думата	128—135
	19. Социологичната действителностъ се възприема съ умозаклю- чения, изградени върху данни, възприети чрезъ външнитъ ни сътивни органи или чрезъ самонаблюдение, и е нематериална, безтѣлесна, безъ всѣкаква пространствена локализация, измѣрвана само по време	135—137
	20. Социологичната действителностъ е дѣло на човѣка, вследствие на което за общественъ животъ на животни не може да се говори по- ради липса у тѣхъ на творческо съзнание и съзнателна творческа дея- телностъ	137—139
	21. Социологичната действителностъ познава множество подѣле- ния споредъ приличия и различия въ нѣкои елементи на взаимно зави- симитъ постѣпки и положения, както и на преживяванията, въплотени въ тѣхъ, безъ тия приличия и различия да засѣгатъ общата даденостъ на цялото	139—142
	22. Едни отъ различнитъ елементи на взаимно зависимитъ постѣпки и положения, както и на преживяванията при тѣхъ визиратъ производство- то, размѣната, разпредѣлението и потрѣблението на блага и ценности, а тѣхното синтетично единство обрзува стопанската действителностъ, други визиратъ установяване на учреждения за духовно, артистично и научно творчество, а тѣхното синтетично единство образува културната, научна и артистична социологична действителностъ, трети визиратъ установява- ването на църковни общности и църковни власти съобразно съ субек-	142—143

тивнитъ и обществени потребности на религиознитъ преживявания, а тѣхното синтетично единство образува религиозната социологична действителност; четвърти визиратъ установяването и подържането на народнитъ обичаи и предания, на техническия комфортъ и техническата цивилизация, на възпитанието и обучението, на духовната, научна и художествена култура, а тѣхното синтетично единство образува социологичната действителност на народнитъ обичаи и предания, на техническата цивилизация, на възпитанието и обучението, на духовната, научна и художествена култура; петитъ визиратъ преживявания на опредѣлени нормативни съдържания отъ етически характеръ, а тѣхното синтетично единство образува етичната, правната, чисто нравствената и обществено конвенционалната социологична действителност

143—149

23. Различнитъ подѣления на социологичната действителност не засѣгатъ цѣлостната нейна даденостъ, тъй като въ сжщностъ нѣма стопанска, научна, артистична, религиозна, правна и други действителности а всички сж включени въ една обща и цѣлостна социологична действителност

149—150

Резюме на френски

151—170

Vol.:

40

Date: 1944/1945

lorof

nt de montrer les fa-
s'arrête surtout à la
du milieu social, tandis
tance du rôle de l'art
il découvre en même
on esthétique et de la
e à résoudre à nos ye-
aisante, le problème
pitre, consacré aux ques-
i jusqu'à présent ait été
e l'art. Il semble que
nombreux facteurs qui
de l'activité humaine
us jetons de différents
ature et de l'importance
ème, intitulé Intelligence
nter que l'intellect - cré-
ur positif dans la vie so-
ous traitons la question
éдагогіе. — En dernière
ion que nous avons faite
ional de Sociologie
visagé la question de
s.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
I. Културното развитие на обществата	8
II. Първобитният човѣкъ и неговиятъ битъ	15
III. Стопанскиятъ животъ на първобитнитъ	22
IV. Зараждането на рационалната мисълъ	27
V. Произходътъ и социалното значение на науката	35
VI. Социална естетика — Оформяне на едно социологическо гледнище. Тень и Жант-Марие Гюйо	45
VII. Социална естетика — произходътъ на изкуството	58
VIII. Социална естетика (продължение) — сжщностъ и социално значение на изкуството	72
IX. Интелигентностъ и нравственостъ	82
X. Възпитание и общество	97
XI. L'importance culturelle des petites nations	110
Résumé	119

Vol. 1

Date: 1944/1945

СЪДЪРЖАНИЕ

ПОДПРАВКА НА ДОКУМЕНТИ И ЛЪЖЛИВО ДОКУМЕНТИРАНЕ

Глава първа

Документът и неговото значение за конструкцията на престъплението „подправка на документи“

§ 1. Подправката на документи като заварисно-сигнифично документно престъпление

§ 2. Обект на защитата при подправката на документи и неговото правно състава и конструкцията на престъплението

Документът и основните белези на неговото понятие

§ 1. Белезите, чрез които се изгражда понятието на документа

§ 2. Документът като писмено изявление

§ 3. Особености на документа, свързани с характера му на писмено изявление

Глава втора

Съдържание на документираното изявление и неговото значение за понятието на документа

§ 1. Съдържанието на документираното изявление и неговата съобразност с истината

§ 2. Документът и правното значение на документираното изявление

§ 3. Правното значение на документа схванато като правна документна изразна форма